

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Jaroslavou Lobotkovou ve věci žalobce: **Ing. arch. Petr F.**, bytem xxx, zast.: Mgr. Svatoplukem Šplechnou, advokátem, se sídlem Jindřišská 20, Praha 1, proti žalované: **Správa letiště Praha s.p.**, se sídlem Praha 6, K Letišti 6/1019, IČ 62413376, zast.: Mgr. Jakubem Fröhlichem, advokátem, se sídlem Dlouhá 13, Praha 1, o ochranu autorských práv a zaplacení částky 5,000.000,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaný – Správa letiště Praha, s. p. neoprávněně zasáhl do autorských práv žalobce k dílu Objemové a architektonické řešení odbavovací haly Mezinárodního letiště Praha – Ruzyně včetně celého prstu A i B (dnes Mezinárodního letiště Václava Havla – Terminál 1), jehož je žalobce spoluautorem, tím, že neoprávněně rozmnožil dílo žalobce, jehož je spoluautorem, bez souhlasu spoluautorů díla a to rozmnoženinou v rámci stavby „4. výstavba – prodloužení prstu B na letišti Praha – Ruzyně“ realizované dle stavebního povolení Úřadu pro civilní letectví č. j. 1316/26/2000/LSÚ ze dne 15. 2. 2000, které nabylo právní moci 25. 3. 2000.
- II. Žaloba, podle které je žalovaný – Správa letiště Praha, s. p. povinen zaplatit žalobci částku 5.000.000,- Kč s úrokem z prodlení od 16. 11. 2001 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku,

s e z a m í t á

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 161.072,- Kč k rukám Mgr. Svatopluka Šplechny, advokáta se sídlem Jindřišská 20, Praha 1 do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- IV. Žalovaný je povinen zaplatit na náhradu nákladů řízení zálohovaných státem částku 44.300,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet zdejšího soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou 16.11.2001 se žalobce (původně s druhým spoluautorem) domáhal proti čtyřem žalovaným ochrany svých autorských práv. Domáhal se určení, že žalovaní neoprávněně zasáhli do jeho autorských práv k dílu „Objemové a architektonické řešení nové odbavovací haly mezinárodního letiště Praha Ruzyně, včetně celého prstu A i B“, domáhal se zaplacení částky 11,250.000,- Kč za tvůrčí práci, domáhal se uveřejnění omluvy a zaplacení částky 5,000.000,- Kč za způsobenou nemajetkovou újmu.

Po řadě změn rozhodoval zdejší soud ve věci rozsudkem ze dne 17.6.2010 č.j. 34 C 117/2001-780. Podle výroku tohoto rozsudku se žalobce domáhal určení shodně s bodem I a jen částky 5,000.000,- Kč za užití autorského díla.

K odvolání žalobce Vrchní soud v Praze původní rozsudek částečně zrušil, částečně potvrdil, k dovolání žalobce pak Nejvyšší soud zrušil oba rozsudky v napadeném rozsahu s odůvodněním, že žalobce nedostatečně označil skutková tvrzení a důkazy k otázce požadované částky 5,000.000,- Kč, tedy není zřejmé, z jakého titulu se této částky domáhá.

Skutková stránka věci tak, jak byla žalobci původně tvrzena, je podrobně popsána v rozsudku zdejšího soudu (č.l. 780 a násl. spisu). V tomto rozsahu soud zcela odkazuje na jednotlivá skutková tvrzení a zjištění tam obsažená, která byla koneckonců rekapitulována i v odůvodněných rozsudků soudu odvolacího a dovolacího, a na provedené důkazy.

Vzhledem k rozhodnutí dovolacího soudu pak soud vyzval žalobce k doplnění skutkových tvrzení a zejména vyličení rozhodných skutečností týkajících se částky 5,000.000,- Kč. Podle formulace obsažené v žalobním návrhu nebylo totiž zřejmé, z jakého titulu se žalobce požadované částky domáhá.

Podáním došlým soudu 10.2.2014 pak žalobce jednoznačně specifikoval, že se domáhá určovacího petitu a částky 5,000.000,- Kč z titulu autorské odměny za užití díla.

Poté, co byla žaloba vzata částečně ze strany žalobce zpět, soud řízení zastavil usnesením ze dne 23.6.2014 a předmětem sporu tak zůstaly pouze nároky uvedené shora pod body I a II ve výroku tohoto rozsudku.

Podle § 32 odst. 1 zák.č. 35/1965 Sb., autor, jehož právo by bylo porušeno, může se domáhat zejména toho, aby rušení jeho práva bylo zakázáno, následky porušení odstraněny a poskytnuto mu přiměřené zadostiučinění.

To, že žalobce je spoluautorem díla označeného „Objemové a architektonické řešení nové odbavovací haly mezinárodního letiště Praha Ruzyně, včetně celého prstu A i B“, je věcí, která nebyla mezi účastníky sporná.

Nebylo sporné ani to, že dostavba druhé části prstu B letištní a odbavovací haly tak, jak byla skutkově označena v žalobním návrhu, byla realizována na objednávku prvního žalovaného původně druhou žalovanou a jejími zaměstnanci, kteří byli původně žalovaní tři a čtyři.

Podle znaleckých posudků znalců Bernase a Hlaváčka původní dílo bylo autorským dílem, právě dostavba prstu B byla zpracováním již existujícího díla.

Ze zápisu z jednání dne 21.10.1998 a 26.10.1998 vyplývá, že žalobce a spoluautor díla upozorňovali na porušení jejich autorských práv, domáhali se možnosti realizovat autorský dozor. K tomu však nedošlo, totéž vyplývá i ze závěrů znaleckých posudků. Ty popisují i jiné detaily, ve kterých došlo k zásahům.

Na základě shora uvedeného tedy soud shledal žalobu v bodě I jako důvodnou. Pokud se totiž žalobce domáhá určení, že žalovaný neoprávněně zasáhl do jeho autorských práv k dílu „Objemové a architektonické řešení odbavovací haly mezinárodního letiště Praha Ruzyně, včetně celého prstu A i B“ (dnes mezinárodního letiště Václava Havla – terminál I) tím, že neoprávněně rozmnožil dílo žalobce, jehož je spoluautorem, bez souhlasu spoluautorů rozmnoženinou v rámci stavby Čtvrtá výstavba – prodloužení prstu B na letišti Praha Ruzyně, realizované dle stavebního povolení Úřadu pro civilní letectví č.j. 1316/26/2000/LSÚ ze dne 15.2.2000, které nabylo právní moci 25.3.2000, jedná se o satisfakci, která zachycuje jen část neoprávněných zásahů do původního díla žalobce. Vydáním stavebního povolení totiž bylo umožněno realizovat stavbu. Pokud k neoprávněnému zásahu do autorských práv žalobce mělo dojít právě až stavbou, to začal žalobce tvrdit až poté, co byly původní rozsudky zdejšího soudu zrušeny dovolacím soudem, pak v tomto rozsahu soud shledává tuto satisfakci za přiměřenou. Žalobce se v podstatě domáhá určení neoprávněnosti zásahu do jeho autorských práv v menším rozsahu, než fakticky bylo zjištěno, protože nutně muselo dojít k zásahům již přípravou dokumentace ke stavebnímu povolení, tedy od října 1998.

Vzhledem k tomu, že se jedná o osobnostní práva autorská, chráněná ust. § 32 zák.č. 35/1965 Sb., má právo se takové satisfakce autor domáhat vždy, neboť tato práva jsou nepřevoditelná a nepromlčují se.

Co se týče druhého požadovaného nároku, tedy zaplacení autorské odměny za užití díla ve výši 5,000.000,- Kč, v tomto rozsahu soud neshledává žalobu důvodnou na základě těchto skutečností: 1/ žalovaná vznesla námitku promlčení tohoto nároku. Žaloba byla podána 16.11.2001. Částky původně 11,250.000,- Kč se žalobce domáhal nikoli jako odměny za užití díla, ale za „tvůrčí práci“.

I z rozhodnutí dovolacího soudu v této věci, který shledal vady řízení u soudů obou stupňů v tom směru, že žalobce nebyl dostatečně poučen o tom, že není zřejmé, o jaký nárok se vlastně jedná a o nutnosti doplnit skutková tvrzení, je zřejmé, že zcela jednoznačně návrh na zaplacení autorské odměny za užití díla byl žalobcem specifikován až podáním došlým zdejšímu soudu 10.2.2014. V tomto směru skutečně nárok je s odkazem na § 100 odst. 1 a 2 a § 101 obč.zák. účinného do 31.12.2013 promlčen, a to bez ohledu na to, zda rozhodný pro počátek běhu promlčecí lhůty je důvod uváděný žalobcem, tedy právní moc stavebního povolení, nebo ten uváděný žalovaným, tedy datem 26.10.1998, kdy se na společném jednání žalobce a původně třetího a čtvrtého žalovaného otázka užití autorského díla žalobce projednávala.

2/ žalobce sám činí nesporným, že dne 15.2.1995 on i druhý spoluautor díla „Objemové a architektonické řešení odbavovací haly mezinárodního letiště Praha Ruzyně, včetně celého prstu A i B“ svolili s užitím jejich díla stavbou a udělili souhlas své společnosti Brix a F. architekti spol. s r.o., ve které byli jedinými jednateli a jedinými společníky, s dalším použitím tohoto díla, včetně „realizace stavby“. Naposledy tuto skutečnost zcela jednoznačně žalobce specifikuje ve svém vyjádření došlém soudu 20.1.2015. Pokud tedy žalobce dal souhlas s užitím, jedná se o případ, na který se vztahuje ust. § 14 odst. 1 starého autorského zákona, podle kterého užití díla, pokud to není dovoleno přímo zákonem, lze jen se svolením autora. Podle § 19 odst. 1 téhož zákona autor může převádět jen právo dílo užit. Došlo tedy k situaci, kdy právo k užití díla (včetně prstu A i B) přešlo na společnost, ve které byl žalobce v rozhodné době jedním z jednatelů a společníků, proto žalobce není sám legitimován k podání žaloby na zaplacení odměny za užití díla, neboť toto majetkové autorské právo přešlo na jiný subjekt.

Co se týče námitky rozporu s dobrými mravy při uplatnění námitky promlčení, pak má soud za to, že v tomto případě nenastává. Podle všech okolností je zřejmé, že žalobce se o porušení svých

autorských práv dozvěděl minimálně v říjnu 1998. Dne 15.6.2001 se napřed obrátil na Českou komoru architektů a teprve poté, co věc byla projednávána ve vztahu k architektům, kteří byli původně třetími a čtvrtými žalovanými v této věci, podal s odstupem několika měsíců tuto žalobu. Vzhledem právě i k tomu, že původně vůbec neuplatňoval požadovanou částku z titulu odměny za užití díla stavbou, konec konců ani nemohl, protože stavební povolení v té době nebylo v právní moci, nebylo ani vydané, je tedy zřejmé, že pouze postupem na straně žalobce došlo k tomu, že eventuální nárok na zaplacení autorské odměny za užití díla je promlčen.

Výrok o náhradě nákladů řízení zálohovaných státem je odůvodněn ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. Částku vyplacenou za znalečné v této věci soud uložil zaplatit žalovanému, neboť žalobce uspěl v tom rozsahu, že prokázal, že došlo k neoprávněnému užití jeho autorského díla bez jeho souhlasu (viz bod I tohoto rozsudku).

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem je odůvodněn ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobce měl ve věci úspěch pouze částečný, v rozsahu úspěšnosti mu pak soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení jednak za zaplacený soudní poplatek 1.000,- Kč dle položky 2 sazebníku soudních poplatků, platného v době podání žaloby, další 1.000,- Kč za odvolací řízení, 10.000,- Kč za soudní poplatek z dovolání dle položky 23 odst. 1 písm. d) sazebníku soudních poplatků účinném od 1.9.2011, tedy celkem za soudní poplatky 12.000,- Kč a dále za zastoupení advokátem, který ve věci vykázal 44 úkonů a náleží mu za každý úkon částka 2.500,- Kč dle § 9 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl.č. 177/1996 Sb., a paušální náhrada nákladů za každý úkon dle stejné vyhlášky ve výši 300,- Kč, tedy celkem 123.200,- Kč, 21 % DPH ve výši 25.872,- Kč, tedy **celkem 161.072,- Kč**.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 22. dubna 2015

JUDr. Jaroslava Lobotková v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Alena Nováková